

زندگینامه حضرت معصومه سلام الله علیها

شریف آن بزرگوار فاطمه و مشهورترین لقب آن حضرت، «معصومه» است. پدر بزرگوارش امام هفتم شیعیان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام و مادر مکرمه‌اش حضرت نجمه خاتون سلام الله علیها است.

شریف آن بزرگوار فاطمه و مشهورترین لقب آن حضرت، «معصومه» است. پدر بزرگوارش امام هفتم شیعیان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام و مادر مکرمه‌اش حضرت نجمه خاتون سلام الله علیها است. لذا حضرت معصومه سلام الله علیها با حضرت رضا علیه السلام از یک مادر هستند.

ولادت آن حضرت در روز اول ذیقعدة سال 173 هجری قمری در مدینه منوره واقع شده است. دیری نپایید که در همان سنین کودکی مواجه با مصیبت شهادت پدر گرامی خود در حبس هارون در شهر بغداد شد. لذا از آن پس تحت مراقبت و تربیت برادر بزرگوارش حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام قرار گرفت.

در سال 200 هجری قمری در پی اصرار و تهدید مأمون عباسی سفر تبعیدگونه حضرت رضا علیه السلام به مرو انجام شد و آن حضرت بدون این که کسی از بستگان و اهل بیت خود را همراه ببرند راهی خراسان شدند.

یک سال بعد از هجرت برادر، حضرت معصومه سلام الله علیها به شوق دیدار برادر و ادای رسالت زینبی و پیام ولایت به همراه عده‌ای از برادران و برادرزادگان به طرف خراسان حرکت کرد و در هر شهر و محلی مورد استقبال مردم واقع می‌شد. این جا بود که آن حضرت نیز همچون عمه بزرگوارشان حضرت زینب سلام الله علیها پیام مظلومیت و غربت برادر گرامیشان را به مردم مؤمن و مسلمان می‌رساندند و مخالفت خود و اهل بیت علیهم السلام را با حکومت حیل‌گر بنی‌عباس اظهار می‌کرد. بدین جهت تا کاروان حضرت به شهر ساوه رسید عده‌ای از مخالفان اهل بیت که از پشتیبانی مأموران حکومت برخوردار بودند، سر راه را گرفتند و با همراهان حضرت وارد جنگ شدند، در نتیجه تقریباً همه مردان کاروان به شهادت رسیدند، حتی بنابر نقلی حضرت معصومه سلام الله علیها را نیز مسموم کردند.

به هر حال، یا بر اثر اندوه و غم زیاد از این ماتم و یا بر اثر مسمومیت از زهر جفا، حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها بیمار شدند و چون دیگر امکان ادامه راه به طرف خراسان نبود قصد شهر قم را نمود. پرسید: از این شهر «ساوه» تا قم «171» چند فرسنگ است؟ آن چه بود جواب دادند، فرمود: مرا به شهر قم ببرید، زیرا از پدرم شنیدم که می‌فرمود: شهر قم مرکز شیعیان ما است. بزرگان شهر قم وقتی از این خبر مسرت بخش مطلع شدند به استقبال آن حضرت شتافتند؛ و در حالی که «171» موسی بن خزرج «اشعری» زمام ناقله آن حضرت را به دوش می‌کشید و عده فراوانی از مردم پیاده و سواره گرداگرد کجاوه حضرت در حرکت بودند، حدوداً در روز 23 ربیع الاول سال 201 هجری قمری حضرت وارد شهر مقدس قم شدند. سپس در محلی که امروز «171» میدان میر «موسی بن خزرج» زانو زد و افتخار میزبانی حضرت نصیب او شد.

آن بزرگوار به مدت 17 روز در این شهر زندگی کرد و در این مدت مشغول عبادت و راز و نیاز با پروردگار متعال بود. محل عبادت آن حضرت در مدرسه سته به نام «بیت النور» هم اکنون محل زیارت ارادتمندان آن حضرت است.

سرانجام در روز دهم ربیع الثانی و «171» بنا بر قولی دوازدهم ربیع الثانی «201» هجری پیش از آن که دیدگان مبارکش به دیدار برادر روشن شود، در دیار غربت و با اندوه فراوان دیده از جهان فرو بست و شیعیان را در ماتم خود به سوگ نشاند. مردم قم با تجلیل فراوان پیکر پاکش را به سوی محل فعلی که در آن روز بیرون شهر و به نام «باغ بابلان» معروف بود تشییع نمودند. همین که قبر مهیا شد در این که چه کسی بدن مطهر آن حضرت را داخل قبر قرار دهد دچار مشکل شدند، که ناگاه دو تن سواره که نقاب به صورت داشتند از جانب قبله پیدا شدند و به سرعت نزدیک آمدند و پس از خواندن نماز یکی از آن دو وارد قبر شد و دیگری جسد پاک و مطهر آن حضرت را برداشت و به دست او داد تا در دل خاک نهان سازد.

آن دو نفر پس از پایان مراسم بدون آن که با کسی سخن بگویند بر اسب‌های خود سوار و از محل دور شدند. بنا به گفته بعضی از علما به نظر می‌رسد که آن دو بزرگوار، دو حجت پروردگار: حضرت رضا و امام جواد علیهما السلام باشند چرا که معمولاً مراسم دفن بزرگان دین با حضور اولیاء الهی انجام شده است.

پس از دفن حضرت معصومه سلام الله علیها موس بن خزرج ساییانی از بوریا بر فراز قبر شریفش قرار داد تا این که حضرت زینب فرزند امام جواد علیه السلام به سال 256 هجری قمری اولین گنبد را بر فراز قبر شریف عمه بزرگوارش بنا کرد و بدین سان تربت پاک آن بانوی بزرگوار اسلام قبله‌گاه قلوب ارادتمندان به اهل بیت علیهم السلام و دارالشفای دلسوختگان عاشق ولایت و امامت شد.